

Poe tiszteletére

Hold süti be kint a rétet, ezüst börtön visszazár,
Fényes csillag visszatekint, hús magányom visszavár.
Iszonytató sötét árnyék a belsőmben tenyészik,
Emlékezés, ellenségem, az elmémet emészti.
Hagyj már nyugton, hagylak én is, váljanak el útjaink,
Továbblépni, félre nézni, felejtjük el múltjaink.
Nem űzhetlek el, tudom jól, bennem élsz majd örökkön,
Árnyékködben körberöppensz, éjfekete ördögöm.
Emlékezet, Te vagy hollóm, Te kopogó torz madár,
Nem szakadunk, sosem válunk, bennem élő jégsugár,
S szól az Emlék: "Soha már!"